

Abstrakt

Cílem této práce je prozkoumat spis Marsilia Ficina známý jako *De amore* na základě charakteristiky autorova života a díla a ukázat jeho vliv na renesanční estetiku. Základním tématem spisu, vzniklého jako komentář Platónova *Symposia*, je funkce lásky v rámci kosmologie, kterou Ficino přebírá od novo-platoniků, zejména od Plótína. Hlavním Ficinovým přínosem pro renesanční a novověké myšlení je překlad a další rozvíjení Platónova díla, včetně jeho koncepce dvojí lásky. Tato studie předně shrnuje Ficinův život a dílo, dále zkoumá spis samotný s důrazem na estetická témata a poté demonstruje vliv Ficinova pojetí lásky na renesanční estetiku na příkladu vybraných děl renesanční literatury. Výběr textů ukazuje transformaci tohoto pojetí od textu přímo inspirovaného Ficinovou naukou přes dílo v němž tato nauka ustupuje formálním literárním požadavkům až k textům, v nichž získává literární forma naprostou převahu nad filozofickým obsahem.

Klíčová slova

Marsilio Ficino*renesanční platonismus*renesanční estetika*platonická láska